

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

28. června 2015

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 1. SAMUELOVA 9, IZAJÁŠ 53, ZJEVENÍ 15-16

IZAJÁŠ 53

Ve **Skutcích 8:27-38** čteme o etiopském eunuchovi, který se byl na cestě domů z Jeruzaléma. Slovo, kterého Lukáš užívá, naznačuje více než jen cestu – šlo spíše o *pout'*. Avšak přes veškeré úsilí, které vynaložil, musel jakožto eunuch pravděpodobně čelit omezením a pravděpodobně neměl stejný přístup k Chrámu jako ostatní. Svitek Izajáše si snad koupil jako náboženský suvenýr, aby si vynahradil své zklamání. Když pak vyrazil na dlouhou cestu zpět, začal si ve svitku číst:

Izajáš 53:7-8 (ESV) „... jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu.“

Není pochyb o tom, že zatímco četl, přemýšlel o věcech, o nichž se doslechl v Jeruzalémě. Přibližně o šest měsíců dříve, právě před svátkem Paschy, muž jménem Ježíš rozzuřil členy Sanhedrinu svým učením. Měl však všeobecnou podporu, proto se jej potřebovali zbavit v tichosti, a zrada jednoho z jeho následovníků jim poskytla to, co potřebovali. Fingovaný soud uvolnil cestu k popravě ještě před svátkem a doufali, že pak Pascha proběhne obvyklým způsobem. Nebylo tomu však docela tak. Uprostřed odpoledne, když vězeň umíral na kříži, obloha potemněla, země se zachvěla a opona v Chrámu se roztrhla odshora až dolů. Brzy ráno třetího dne se země zachvěla podruhé a římsí vojáci, kteří strážili hrob, dorazili do města se zprávou, že kámen byl odvalen. Brzy poté Ježíšovi následovníci začali tvrdit, že jej spatřili živého – a vládcí nemohli ukázat veřejnosti tělo, aby jejich tvrzení popřeli.

O svatodušních svátcích město znovu zachvátilo vzrušení. Ježíšovi učedníci začali veřejně prohlašovat, že Ježíš žije – Židé z mnoha zemí je slyšeli mluvit a rozuměli jim. „*Co máme dělat, bratři?*“ (**Skutky 2:37**), ptali se lidé. „*Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého*“ (**Skutky 2:38**), pravil jim Petr. Počet následovníků se náhle rozrostl z několika na několik tisíc. Činili tytéž zázraky, které předtím činil Ježíš.

Nepřekvapuje nás, že rada a židovští vůdci měli strach a chtěli hnutí potlačit. Rozhodli se použít sílu a dali Saulovi povolení sektu pronásledovat a zatýkat její členy. Pronásledování však způsobilo pouze to, že mnoho věřících uprchlo a neslo s sebou příběh o tom, co se stalo, urychlující tím šíření evangelijní zvěsti směrem z Jeruzaléma.

Nyní bylo pravděpodobně již září nebo říjen, Den smíření nebo Svátek tabernáklů, není však pochyb o tom, že Jeruzalém stále ještě hlučel diskusemi o těchto událostech a o pronásledování Ježíšových následovníků. Etiopský eunuch si tedy pravděpodobně kladl otázku, zda tento člověk jménem Ježíš byl vskutku Mesiáš. Zabili lidé Syna Božího? Měli jeho následovníci pravdu, když říkali, že vstal z mrtvých? Co to znamenalo? Jak se Izajášův svitek vztahuje k tomu, co se stalo? Duch svatý přivedl Filipa, jednoho z těch, kdo unikli před pronásledováním v Jeruzalémě, k tomuto člověku v nouzi. Ten jej pozval do vozu a společně četli z **Izajáše 53**. A tato pasáž Písma na něj měla okamžitý vliv. Je pohnut tím, co čte, a je zmaten: „*Vylož mi, prosím, o kom to prorok mluví – sám o sobě, či o někom jiném?*“ (**Skutky 8:34**).

Je popsán jako někdo, kdo zemřel jako oběť za hřích – za čí hřích? A nakonec vítězí – mohu se na onom vítězství podílet? Otázka, kdo je oním trpícím služebníkem, který je zde popsán, dnes bývá zodpovídána jiným způsobem, než jaký bychom čekali, když víme, jak ji zodpovídá Filip ve **Skutcích 8**. „Křesťané“,

kteří nemají v oblibě pasáž, která ukazuje, že Starý a Nový zákon jsou ve stejné míře inspirovaným Božím slovem, přišli s jinými vysvětleními; židé mají problém s tím, že pokud je tato kapitola mesiášská, je obtížné ignorovat pevné pouto s Kristovým životem. V důsledku toho dnes mnoho židů i pohanů interpretuje **Izajáše 53** jako popis utrpení izraelského *národa*.

Díky eunuchově zkušenosti a jeho zvědavosti nám Filip vysvětluje pravý význam této pasáže prostřednictvím Ducha. Proč došlo k onomu utrpení? K čemu mělo sloužit?

Izajáš 53:5: „*Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.*“

„Trpící služebník“ v **Izajáši 53** mohl povolát dvanáct legií andělů, a přesto se ani nepokusil zmírnit utrpení, které musel prožít. Mlčel před Pilátem, čímž jej donutil, aby ho opět předal Židům. I tam mlčel. Uchýlili se k tomu, že začali hanobit jméno jeho Otce, aby jej donutili odpovědět; vymysleli si na něj ještě krutější mučení. Mučení a následná poprava se udály přesně tak, jak to popisuje Izajáš. Je tedy zřejmé, proč Filip začíná písmem, které četli – ukazuje, jak Ježíš naplnil prorocká slova, která Izajáš zapsal. Co znamenají pro nás dnes? Dvě věci zde bijí do očí: Zaprvé to, že to je **důkaz pravosti** Božího slova. Toto proroctví bylo do detailu naplněno o několik staletí později: „*Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel*“ (**Izajáš 53:9**) – ač bylo tak nepravděpodobné! Ještě daleko nepravděpodobnější bylo, aby se naplnilo do slova a do písmene. Za druhé, což je důležitější, to ukazuje, jak moc Bůh chce, aby jeho lid **odpověděl** na jeho volání – co všechno je připraven učinit, aby jej získal zpátky. Dovolil, aby se všechna tato příkoří stala jeho jedinému Synu, kvůli nám!

Ježíš věděl, kdo je tento Izajášův „trpící služebník“ (**Izajáš 53**). Popis toho, co vytrpěl v Jeruzalémě (**Matouš 16:21, 20:18-19, Lukáš 18:31-33**) to ukazuje – ponížení, mučení a popravu. Není divu, že Petr řekl: „*To se ti nemůže stát*“ (**Matouš 16:22**). Nebyl schopen vidět Ježíše jako trpícího služebníka. Ač Filip začal s tímto písmem, pravděpodobně zde neskončil. Pokud byl svitek Izajáše úplný, možná si přečetli i další mesiášské kapitoly (**Izajáš 42, Izajáš 61**) a zamysleli se nad tím, jak i ony byly naplněny – nebo se naplní s příchodem Páně. Když Filip zjevoval smysl tohoto proroctví, pravděpodobně se nesoustředil pouze na jeho přesnost, ale i na důsledky víry v něj.

V **Izajášovi 53:10** vidíme, že Izajáš říká, „*spatří potomstvo*“, což pro někoho, kdo nikdy neměl mít děti, muselo být zvláště působivé. I přes svou smrt měl trpící služebník spatřit početné potomstvo! **Zjevení 7:9** to popisuje jako „*tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků.*“ I my jsme součástí onoho početného zástupu, povolání ze všech národů a přivedení blízko k Bohu díky tomu, co učinil Beránek. Utrpení popsané v **Izajášovi 53** by bývalo bylo zbytečné, pokud by nedalo povstat semenu zmíněném ve **verši 10**.

Někdy přicházíme k lámání chleba plni výčitek svědomí za naše početné hříchy a naše myšlenky se k nim stále obracejí. Nejsme zde však proto, abychom se zaměřovali na své hříchy, nýbrž na **jeho** spravedlnost. Nemáme se zaměřovat na své nedostatky, ale na jeho absolutní dokonalost. Cílem není, abychom se soustředili na svůj nedokonalý život, ale na jeho život dokonalý, na jeho smrt a zmrtvýchvstání – na to, co nám dává naději.

Ježíš řekl svým učedníkům v onom horním pokoji, aby lámali chléb a pili víno **na jeho památku**. Ano, vzpomínáme na jeho bolest a utrpení.

Izajáš 53:4-6: „*Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.*“

Rovněž si však připomínáme, že skrze ně Kristus porazil hřích a smrt a otevírá cestu pro každého z nás, abychom mohli přijmout Boží milost a slitování:

Izajáš 53:11: „Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se tím, co zakusil. Můj spravedlivý služebník získá spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme.“

Bratr Andy Hellowell, Stockport, VB